

MBO City

MBO City

2014

This file was generated by an automated blog to book conversion system. Its use is governed by the licensing terms of the original content hosted at
<https://mbocity.wordpress.com/>.

Powered by
Pothi.com
<http://pothi.com>

Contents

Groeiland op #mbocity	1
Inzicht in Toezicht op #mbocity	4
Ruim baan voor vakmanschap op #mbocity	6
In gesprek met de minister #mbocity	8

Groeiland op #mbocity

November 24, 2014

[Frank Kalshoven](#) doet de laatste sessie op [MBO City](#), met als thema '[Groeiland](#)'. Ik heb hem [al eens eerder gehoord](#) op [saMBO-ICT](#). Hij opent met een stukje economie, sinds 1950:

- Onze arbeidsproductiviteit is per uur ongeveer 4,5x zoveel, vergeleken met 1950. Niet omdat we meer uren werken dus. In totaal werken we 12 miljard gewerkte/betaalde uren per jaar, in Nederland.
- Die arbeidsproductiviteit is vooral toegenomen door meer en hoger onderwijs voor iedereen. De groei van het percentage van de beroepsbevolking dat HBO/WO heeft gedaan tussen 1950 en nu, kunnen we niet nog een keer doen. (Dan zou 80% HBO/WO gedaan moeten hebben.)
- Industrie en landbouw nam 40% van de banen voor haar rekening, dat is natuurlijk nu stukken minder.

Hoe staat het nu met Nederland? De arbeidsproductiviteit per uur neemt niet meer toe. Groei is dan alleen mogelijk door meer te werken. (Domweg meer werk dus in plaats van slimmer werken.)

Welke toekomst kunnen we kiezen? Dat kan langs de volgende assen:

- Meer uren werken of minder uren werken.
- Meer investeren in kapitaal of minder.

Als je dat in kwadranten verdeelt. Krijg je 4 scenario's:

- Krimpland (minder werk en investeren)
- Werkland (meer werk en minder investeren)
- Innovatieland (minder werk en meer investeren)
- Groeiland (meer werk en investeren)

Om Groeiland te worden, stelt Frank een ander model voor van het verloop van het mensenleven. Die start met een kortere periode naar school en een langere periode waarin werken, leren en rusten afgewisseld worden.

Wat zou dit voor MBO betekenen?

- Niveau 3 is de facto de nieuwe startkwalificatie.
- Meer leerlingen moeten soepeler doorstromen naar het HBO en daar ook slagen.
- Oud-leerlingen worden alumni, die periodiek 'terugkomen' voor nascholing.

- MBO moet uitblinken in post-initieel onderwijs.
- Hogere eisen aan opleiding en student, betekenen ook: hogere eisen aan de staf en bedrijfsvoering.

Ik vind Frank een prettige spreker die onderbouwing voor zijn betoog meeneemt. Los daarvan vraag ik me af of iemand serieus heeft bekeken of er een krimpland mogelijk is waar je toch collectief gelukkig blijft.

Inzicht in Toezicht op #mbocity

November 24, 2014

In de vierde ronde van [MBO City](#) vertelt [Monique Vogelzang](#) over "Inzicht in Toezicht". Het thema duidt op de relatie tussen toezicht op de kwaliteit en de verbeterkracht van onderwijsteams. Als hoofdinspecteur heeft ze er wel wat over te zeggen lijkt me.

Monique opent met de volgende punten:

- Moeilijke opgave: het MBO staat voor complexe maatschappelijke taak (voorzien in opleidingen voor een veranderende arbeidsmarkt). Enerzijds willen bedrijven maatwerk en anderzijds moet alles efficiënter.
- Kritische zelfonderzoek: het MBO heeft een slecht imago, de kwaliteit van de examens zijn soms laag, zwakke opleidingen etc.

Daarna geeft ze haar lezing een aardige wending. Ook de inspectie heeft een imago-probleem, scholen vragen om maatwerk en geen keurslijf. Ook vanuit de inspectie is men bereid te ontwikkelen. Ze is zich er van bewust dat de inspectie wel degelijk ook aan zelfonderzoek moet doen. Scholen meer stimuleren dan corrigeren. Niet alleen aangeven wat beter moet, maar ook wat beter kan. De taak van scholen niet zwaarder maken maar lichter. Ze zijn meesters in het kijken naar 'wat niet goed gaat', dat moet anders.

Daarvoor vraagt ze om doelgerichte samenwerking, o.a. met onderwijsteams. Om meer ruimte te geven worden er ook zaken uit het toezichtkader gehaald (bijvoorbeeld de indicatoren).

Als ik haar redentatie een beetje volg dan vermoed ik dat de afwezigheid van zowel veranderkracht als de bereidheid tot verbeteren erger is dan een specifiek punt waarop je onvoldoende scoort.

Ruim baan voor vakmanschap op #mbocity

November 24, 2014

Bas Derksen van het Ministerie van OCW gaat tijdens [MBO City](#) in op de laatste beleidsbrief “Ruim baan voor Vakmanschap”. De redenen van deze brief zijn:

- Sommige onderdelen van FoV behoeven nog uitwerking (de basis op orde, de lat omhoog).
- De arbeidsmarkt verandert snel. Hiervoor komt een investeringsfonds t.b.v. nauwe samenwerking in de regio. Daarnaast meer experimentele ruimte voor innovatieve opleidingen en de gecombineerde leerweg BOL/BBL en meer ruimte voor een modulair aanbod MBO.
- Er is weinig aandacht voor excellentie binnen MBO. Daarom komt er structureel 25 miljoen beschikbaar voor excellentieprogramma's.

Om de ‘lat omhoog te brengen’ worden de volgende maatregelen getroffen:

- Professionalisering: er komt extra budget dat aangewend wordt voor betere docenten, instructeurs en midden-management. Dit komt terug in de zogenaamde ‘kwaliteitsafspraken’. Verder wordt het ‘lerarenregister’ verplicht vanaf 2017 en het onderwijskundig leiderschap wordt wettelijk verankert.

- Kwaliteit examens MBO: soms zijn de examens zelf, soms het proces er omheen, onvoldoende. Daarom komt er per 1 augustus 2016 de verplichting gebruik te maken van gestandaardiseerde examens of ze moeten extern gevalideerd worden.
- Onderwijskundig leiderschap: In de wet komt een nieuw bestuursmodel, de “gemeenschap van mbo-colleges”. Hierin kunnen meerdere MBO’s op een onderdeel samenwerken en een gezamenlijk college aanbieden met een eigen directeur als onderwijskundig leider.

Vanuit de zaal kwam de vraag of je wel als een ‘dolle achter de arbeidsmarkt aan moet hollen.’ Bas geeft aan dat er acht jaar ligt tussen een nieuwe behoefte op de arbeidsmarkt, de articulate ervan en de realisatie van een concrete opleiding hiervoor. Dat is een beetje een ervaringsgegeven. Niet zo LEAN dacht ik zelf. Maar dat maakt macrodoelmatigheid verhogen erg moeilijk. Tegen de tijd dat iets georganiseerd wordt is soms de behoefte al weer weg. Lijkt me dat de voorspelbaarheid van de arbeidsmarkt laag is. Veel te grillig. Klinkt als een structurele mismatch tussen beroepen aan de ene kant en er voor opleiden aan de andere kant.

In gesprek met de minister #mbocity

November 24, 2014

Net als voorgaande twee jaren ben ik vandaag bij [MBO City](#) in [Cinemec Ede](#). [Jet Bussemaker](#) is er ook, net [als vorig jaar](#). Deze keer gaat het vooral over de resultaten van het [OESO](#) onderzoek. Over de rol en positie van de onderwijsprofessional in het MBO van nu en in de toekomst. [Het rapport zelf is hier terug te vinden](#).

[Ineke Litjens](#) van de [OECD](#) presenteert de resultaten van dit “Skills beyond School” onderzoek.

Sterke punten MBO:

- Sterk en goed gefinancierd.
- Werkplekcleren en relatief goede arbeids-resultaten. Door relatief lage jeugdwerkloosheid t.o.v. andere landen.
- Betrokkenheid sociale en private partners.
- Associate Degree vult een gat in het aanbod van beroepsgerichte opleidingen.

Punten voor verbetering:

- De vruchten plukken van werkplekcleren.

- Aantrekken van MBO personeel en bijschaven van kennis. Door de snelle technologische veranderingen lopen docenten achter in waar de arbeidsmarkt om vraagt. Ik denk dat we opleiden voor verouderde technologie dus.
- MBO niveau 1 problematiek. Daarnaast is de verhouding student/docent erg hoog. Het aantal docenten neemt af (veel pensionado's) terwijl het aantal studenten toegenomen is.
- Volwassenonderwijs en alternatieve levering van opleiding en cursussen.
- Mogelijkheden voor hogere beroeps-kwalificaties.

Erna sluiten Jan Zijlstra (MBO Raad), [Marc van der Meer](#) en Jet Bussemaker aan voor een discussie. Deze ging zoals een echte discussie betaamd alle kanten op en was iets moeilijker te bloggen.

